

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Fazenda Pública/Banco Mais SA

(Cauza C-183/13) ⁽¹⁾

[Fiscalitate — TVA — Directiva 77/388/CEE — Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf litera (c) — Articolul 19 — Deducerea taxei achitate în amonte — Operațiuni de leasing — Bunuri și servicii de folosință mixtă — Regulă de stabilire a cuantumului deducerii de TVA care trebuie efectuată — Regim derogatoriu — Condiții]

(2014/C 315/18)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fazenda Pública

Pârâtă: Banco Mais SA

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf litera (c) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității ca un stat membru, în împrejurări precum cele din cauza principală, să oblige o bancă ce desfășoară în special activități de leasing să includă la numărătorul și la numitorul fracției pe baza căreia se stabilește o unică prorata de deducere pentru toate bunurile și serviciile de folosință mixtă ale acesteia numai acea parte din ratele de leasing plătite de clienți în cadrul contractelor lor de leasing care corespunde dobânzilor, atunci când utilizarea bunurilor și a serviciilor respective este ocazională, în primul rând, de finanțarea și de gestionarea contractelor în cauză, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm – Spania) – Víctor Manuel Julián Hernández și alții/Puntal Arquitectura SL și alții

(Cauza C-198/13) ⁽¹⁾

(Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului — Directiva 2008/94/CE — Domeniu de aplicare — Dreptul unui angajator de a primi despăgubiri de la un stat membru pentru salariile plătite unui salariat în cursul procedurii de contestare a concedierii acestuia din urmă după trecerea a 60 de zile lucrătoare de la introducerea acțiunii în contestare — Inexistența dreptului la despăgubire în cazul unor concedieri nule — Subrogarea lucrătorului în dreptul la despăgubire al angajatorului său în cazul insolvenței provizorii a acestuia din urmă — Discriminarea lucrătorilor care au făcut obiectul unei concedieri nule — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Domeniu de aplicare — Articolul 20)

(2014/C 315/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Sellé Orozco, Alberto Martí Juan, Said Debbaj

Pârâte: Puntal Arquitectura SL, Obras Alteramar SL, Altea Diseño y Proyectos SL, Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro, Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Dispozitivul

O reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia angajatorul poate solicita statului membru în cauză plata salariilor datorate în cursul procedurii de contestare a unei concedieri după trecerea a 60 de zile lucrătoare de la introducerea acțiunii și potrivit căreia, în cazul în care angajatorul nu a plătit aceste salarii și se află în stare de insolvență provizorie, salariatul în cauză poate solicita, prin efectul unei subrogații legale, plata salariilor menționate direct statului respectiv nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului și, în consecință, nu poate fi examinată în raport cu drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în special de articolul 20 din aceasta.

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

(Cauza C-213/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 93/37/CEE — Act de „angajament de locațiune” a clădirilor neconstruite încă — Decizie judecătorească națională care a dobândit autoritate de lucru judecat — Domeniul de aplicare al principiului autorității de lucru judecat în ipoteza unei situații incompatibile cu dreptul Uniunii)

(2014/C 315/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Pârâți: Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

cu participarea: Complesso Residenziale Bari 2 Srl, Commissione di manutenzione della Corte d'appello di Bari, Giuseppe Albenzio, în calitate de „commissario ad acta”, Ministero della Giustizia, Regione Puglia

Dispozitivul

- 1) *Articolul 1 litera (a) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări trebuie interpretat în sensul că un contract care are ca obiect principal realizarea unei lucrări care răspunde necesităților formulate de autoritatea contractantă constituie un contract de achiziții publice de lucrări și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al excluderii prevăzute la articolul 1 litera (a) punctul (iii) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, chiar dacă acesta conține un angajament de locațiune a lucrării în cauză.*